

Dosarul nr.3ra-1248/21

2-20058489-01-3ra-29112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: A. Paniș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, I. Secrieru, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Popa împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Iurie Popa și menținută hotărârea din 22 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 01 iunie 2020, reclamantul Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 04 mai 2020, a fost emis ordinul nr.xxx al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai poliției din cadrul Direcției chinologice, prin care ofițerul superior al secției câini detectori ai Direcției chinologice, inspector principal, Iurie Popa a fost sancționat disciplinar prin retrogradarea în funcție. Drept urmare, a fost numit în funcție de ofițer de sector al Sectorului de poliție nr.4 al Inspectorului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Reclamantul a relatat că, la 22 mai 2020, prin ordinul nr.225ef a fost modificat ordinul nr.xxx din 04 mai 2020, cu numirea lui Iurie Popa în funcție de ofițer al Secției câini detectori a Direcției chinologie a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, însă sancțiunea disciplinară a rămas aceeași.

A remarcat că potrivit materialelor anchetei de serviciu, drept temei pentru sancționarea disciplinară a inspectorului principal Iurie Popa, a constituit faptul că la 17 martie 2020, aproximativ la ora 13:00, de către angajații Direcției Inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției a fost efectuat un control inopinat la Direcția chinologică a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. Potrivit alegerii reprezentantului Direcției Inspectare efectiv, inspectorul principal Iurie Popa, potrivit graficului de serviciu pentru luna martie 2020, la 17 martie 2020, urma să execute serviciul în tura de noapte, de la ora 20:00 data de 17 martie 2020 până la ora 08.00 data de 18 martie 2020. Însă fără vreun motiv, salariatul nu s-a prezentat la serviciu, iar despre circumstanțele date nu a anunțat conducerea Direcției.

În opinia reprezentantului Direcției Inspectare efectiv al Inspectoratului General al Poliției, salariatul Iurie Popa ar fi încălcat prevederile art.26 alin.(1) lit. b) din Legea nr.320/2020 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, pct.71 subpct. (3) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, art.50 lit.s) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.9 alin.(2) lit. d) din Codul muncii, faptă manifestată atât prin lipsă de sinceritate în cadrul anchetei de serviciu, cât și absența nemotivată de la lucru în perioada de timp 20.00 data de 17 martie 2020, până la 08.00 data de 18 martie 2020.

Reclamantul a opinat că nu sunt rezultatul unei cercetări minuțioase a cazului, concluziile formulate, acestea fiind subiective, fără a se baza pe anumite probe și nu corespund circumstanțelor de fapt.

Astfel, nu este de acord cu constatările formulate în cadrul anchetei de serviciu, prin urmare, consideră ordinul nr.xxx din 04 mai 2020 al Inspectoratului General al Poliției cu privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Direcției chinologice a Inspectoratului General al Poliției, drept unul ilegal și neîntemeiat, pasibil de a fi anulat integral.

A mai consemnat faptul că, potrivit prevederilor Legii nr.288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, are statut de ofițer. Iar potrivit prevederilor Anexei nr.1, subpct.6) din ordinului nr.174 din 14 mai 2019, cu privire la aprobarea Regulamentului privind regimul de muncă și evidența timpului de muncă în poliție, prestează munca în schimburi în ture a câte 12 ore (zi și noapte) doar salariații care sunt: „subofițer superior chinolog, subofițer chinolog, precum și șofer al secției reacționare operativă”.

În opinia reclamantului, în conformitate cu actul normativ indicat mai sus, salariatul Iurie Popa, având statut de ofițer, este obligat să presteze munca în cadrul Direcției chinologice a câte 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână. De altfel, acest fapt este confirmat și de informația oferită din contabilitatea Inspectoratului General al Poliției, potrivit tabelului de pontaj, Iurie Popa este retribuit pentru munca prestată a câte 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, dar nu pentru munca în ture.

Reclamantul a precizat că, anterior, a prestat munca în cadrul Direcției în ture, dar din motive de lipsa de personal, iar la 16 martie 2020, au fost suplinite funcțiile vacante de subofițeri, respectiv el nu mai era obligat să presteze munca în ture. Prin urmare, la

data de 17 martie 2020, salariatul Iurie Popa s-a aflat la muncă până la ora 17.00, după care a părăsit teritoriul Direcției chinologice.

Referitor la sancțiunea disciplinară aplicată, a indicat că aceasta a fost impusă pentru neîndeplinirea unei obligații ce nu urma să o execute, obligațiunea dată rezultând din anexa nr.1, subpct.6) din ordinul nr.174 din 14 mai 2019, cu privire la aprobarea Regulamentului privind regimul de muncă și evidență a timpului de muncă în poliție, dar și din faptul că acesta nu era salarizat pentru munca prestată în ture.

Totodată, potrivit specificului funcției sale, acesta este deseori antrenat în misiuni Antitero, misiuni care nu au o perioadă de muncă determinată, și care, de multe ori depășește limita de muncă de 8 ore pe zi, sau încep mai devreme de ora 08.00, și/sau se finalizează mai târziu de ora 17.00. Iar potrivit aceluiași act normativ, salariații din cadrul Inspectoratului General al Poliției, care activează câte 8 ore pe zi și sunt antrenați în activități speciale de investigație, inclusiv în misiuni Antitero, pot solicita prin raport, zile libere, în limita timpului în care a activat suplimentar.

A subliniat că prin ordinul 574ef din 07 decembrie 2017, a fost angajat în funcție de ofițer chinolog al Secției câini detectori a Centrului chinologic a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, iar pe perioada de activitate a acestuia în cadrul Inspectoratului General al Poliției, dânsul nu a avut careva sancțiuni disciplinare, dar a avut doar stimulări.

În contextul enunțat și cu trimitere la prevederile art.189, 208, 209, 211, 212 din Codul administrativ și art.8, 96 din Codul de procedură civilă, a solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr.xxx din 04 mai 2020, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a inspectorului principal Iurie Popa, ofițer superior al secției câini detectori a Direcției chinologice a IGP al MAI, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – retrogradarea în funcție, obligarea IGP al MAI de a-l restabili pe Iurie Popa în funcția ocupată anterior, adică în funcție de ofițer superior al secției câini detectori a Direcției chinologice a IGP al MAI, precum și încasarea cheltuielilor legate de asistența juridică, în sumă de 3 500 de lei.

Prin hotărârea din 22 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

La 31 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel a depus apel împotriva hotărârii din 22 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 15 iunie 2021, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus Iurie Popa și menținută hotărârea din 22 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Fiind investite cu judecarea cauzei, prima instanță și instanța de apel au reținut că ancheta de serviciu a fost inițiată la 17 martie 2020 la indicația șefului Direcției Inspectare efectiv, Eugeniu Piterschi, ca urmare a înregistrării raportului nr.xxx din 17 martie 2020 în cadrul Direcției Inspectare efectiv, și finalizată la 16 aprilie 2020, odată cu adoptarea încheierii privind rezultatele anchetei de serviciu în baza raportului cu nr.xxx din 17 martie 2020.

Astfel, urmare a anchetei a fost stabilit că Iurie Popa, prin acțiunile sale, a încălcat prevederile art.26 alin.(1) lit.b) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire activitatea poliției și statul polițistului, pct.71 subpct.3) din Statul disciplinar al funcționarului public cu statul special din cadrul Ministerului afacerilor Interne, art.50 lit.s) din Legea nr.288 din 16.12.2016 cu privire la funcționarul public cu statut special în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.9 alin.(2) lit.d) din Codul muncii, fiind propusă sancționarea disciplinară a ultimului cu retrogradarea în funcție.

După cum rezultă din prevederile art.59 alin.(1) din Legea cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta.

Totodată, în corespundere cu pct.74 din Statutul disciplinei, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare.

Instanțele ierarhic inferioare au conchis că abaterea disciplinară comisă de Iurie Popa s-a constatat prin încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu din 16 aprilie 2020, iar sancțiunea disciplinară în privința ultimului, a fost aplicată prin ordinul nr. xxx „cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Direcției chinologie” din 04 mai 2020, fiind astfel respectată procedura de efectuare a anchetei de serviciu, precum și termenul de aplicarea a sancțiunii disciplinare.

Corespunzător, instanțele au remarcat că din înscrisurile cauzei rezultă faptul încălcării graficului de serviciu al angajaților a Centrului chinologic al Inspectoratului General al Poliției pentru luna martie 2020, or la 17 martie 2020, salariatul Iurie Popa urma să execute serviciu în tura de noapte, însă acesta nu s-a prezentat pentru executarea atribuțiilor de serviciu și nici nu a informat conducerea Direcției despre acest fapt.

În partea ce ține de argumentele apelantului precum că nu urma a fi inclus în graficul de serviciu, instanțele inferioare nu l-au reținut, or, prin prisma pct.6 din Regulament și având în vedere atribuțiile reclamantului reflectate în fișa postului, activitatea ultimului necesită aflarea permanentă în dispozitiv, cu obligația de a interveni ori de câte ori este nevoie, la orice oră de zi și de noapte, pentru rezolvarea problemelor cu caracter de urgență.

Totodată, instanțele au menționat și faptul că, potrivit graficului de serviciu pentru luna martie 2020, reclamantul Iurie Popa a activat în tura de noapte pe data de 01 martie 2020, 05 martie 2020, 09 martie 2020, 13 martie 2020 și la acel moment nu a obiectat în privința includerii sale în tura de noapte.

Ca urmare, contrar celor indicate de partea apelantă, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că nu au fost stabilite temeiuri pentru anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.xxx din 04 mai 2020, în partea ce ține de sancționarea disciplinară a inspectorului principal Popa Iurie, prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară „retrogradarea în funcție”. Or, ancheta disciplinară a fost efectuată în corespundere cu legislația în vigoare, fapta constituie abatere disciplinară – lipsa nemotivată de la serviciu a fost stabilită, fiind aplicată sancțiunea prevăzută de lege în acest sens.

La 20 septembrie 2021, Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 25 noiembrie 2021, a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei spre judecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului Iurie Popa a susținut că dânsul a exercitat atribuții de ofițer, prin urmare, nu cade sub incidența persoanelor care prestează munca în ture, a câte 12 ore.

În opinia recurentului, nu poate fi reținută ca plauzibilă și relevantă speței, argumentarea instanței de apel, precum că activitatea salariatului Iurie Popa necesită aflarea permanentă în dispozitiv, cu obligația de a interveni ori de câte ori este nevoie, la orice oră, pentru rezolvarea problemelor cu caracter de urgență. Or, prezența sa în tura de noapte din 17 martie 2020, ora 20:00 – 18 martie, ora 08:00, nu poate fi catalogată drept un caz de urgență sau excepțional, ci ca o tură de muncă obișnuită.

A specificat că în corespundere cu pct.14 și 36 din ordinul nr.174 din 14 martie 2019, fiecare atragere a salariatului la muncă suplimentară sau de muncă în ture, urmează a fi precedată de un act administrativ, în speță – ordin sau dispoziție, care urmează a fi semnat de către o persoană împuternicită sau de către persoana căreia i-au fost delegate asemenea împuterniciri.

Prin urmare, nu poate fi acceptată concluzia instanțelor, precum că dânsul a cunoscut despre existența și prevederile graficului de serviciu, pe care urma să-l execute. Or, graficul de serviciu nu este un act administrativ emis de către o persoană cu funcție de răspundere, care are asemenea drepturi.

Recurentul a mai învederat că nici în cadrul referinței prezentate, și nici în cadrul examinării cererii, de către reprezentantul pârâtului nu a fost prezentat un asemenea act administrativ, în cadrul cercetării judiciare constatându-se faptul că un asemenea act administrativ nu există.

A subliniat că despre întocmirea graficului de serviciu în ture pentru luna martie 2020, Iurie Popa nu a fost informat potrivit modului stabilit de prevederile Ordinului nr.174 din 14 mai 2019, cu respectarea de aducere la cunoștință a acestuia cu cel puțin 10 zile până la ziua în care urmează să presteze munca în schimb.

În același timp, recurentul a evidențiat că deși la 04 mai 2020, a fost emis Ordinul nr.xxx, cu privire la sancționarea disciplinară a salariatului Iurie Popa pentru lipsă de la muncă în perioada 17 martie 2020, ora 20:00 – 18 martie 2020, ora 08:00, angajatorul – Inspectoratul General al Poliției, din conținutul tabelului de pontaj, prezentat la materialele dosarului administrativ, rezultă contrariul, adică faptul că Iurie Popa a fost prezent la muncă și pentru acea perioadă a fost achitat pentru munca prestată.

Deopotrivă, a relevat recurentul că este neîntemeiată concluzia instanțelor de judecată, precum că pentru salariații Poliției se stabilește regimul de muncă nenormat, or, potrivit legislației pertinente, regimul de muncă nenormat este o excepție, care este caracteristică situațiilor excepționale sau de urgență, pe când în speță, este vorba de munca prestată în ture, iar evidența timpului de muncă și achitarea pentru munca dată, fiind efectuată a câte 8 ore pe zile, 5 zile în săptămână.

La fel, recurentul și-a reiterat poziția sa, precum că dânsului i-a fost aplicată o sancțiune disciplinară, pentru că ar fi comis o faptă pe care nu era obligat să o facă,

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 septembrie 2021, în ședință publică.

Actele cauzei nu atestă faptul când dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificată participanților al proces.

La 20 septembrie 2021, Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 166-171).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, la 08 noiembrie 2021, avocatului Anatolie Pitel, iar la 18 noiembrie 2021, lui Iurie Popa, i-a fost notificată prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală din 15 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție (f.d. 257, 258, vol. I).

Ulterior, la 25 noiembrie 2021, Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată (f.d. 1-2, vol. II).

În condițiile enunțate, recursul depus la 25 noiembrie 2021 a fost depus în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 29 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției al MAI copia recursului depus de Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 21 decembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus referință prin care și-a confirmat poziția expusă la examinarea cauzelor în instanțele inferioare.

A menționat că studiind motivele cererii de recurs, prin prisma pertinentei și admisibilității, în raport cu argumentele invocate, consideră cererea de recurs ca neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea actelor de dispoziție ale instanțelor de judecată inferioare.

A apreciat ca justă aprecierea instanței de fond, precum că abaterea disciplinară comisă de Iurie Popa s-a constatat prin încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu din 16 aprilie 2020, iar sancțiunea disciplinară în privința ultimului, a fost aplicată prin Ordinul nr.198ef „cu privire la sancționarea disciplinară a unor salariați ai Poliției din cadrul Direcției chinologie” din 04 mai 2020.

Reieșind din cele enunțate, instanța de contencios administrativ și Curtea de Apel Chișinău corect au notat că pârâtul a respectat procedura de efectuarea a anchetei de

serviciu precum și termenul de aplicarea a sancțiunii disciplinare. Respectiv se consideră absolut întemeiate și legale soluțiile instanțelor inferioare prin care pretențiile reclamantului au fost respinse, în sensul menționat anterior, iar argumentele invocate de către Popa Iurie în acest sens - nefondate, acestea fiind o reiterare a celor invocate în prima instanță, care le-a cercetat minuțios și apreciat corect.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Iurie Popa, reprezentat de avocatul Anatolie Pitel, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron